

תנו רבנן:

גר שבא להתגייר בזמן הזה אומרים לו: "מה ראית שבאת להתגייר? אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים דחופים סחופים ומטורפין ויסורין באין עליהם?"

אם אומר: "יודע אני ואיני כדאי" – מקבלין אותו מיד.
. ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות.
. ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני.
. ומודיעין אותו ענשן של מצות.

אומרים לו: הוי יודע שעד שלא באת למדה זו אכלת חלב אי אתה ענוש כרת. חללת שבת אי אתה ענוש סקילה. ועכשיו אכלת חלב ענוש כרת חללת שבת ענוש סקילה.

. וכשם שמודיעין אותו ענשן של מצות כך מודיעין אותו מתן שכרן.

אומרים לו: "הוי יודע שהעולם הבא אינו עשוי אלא לצדיקים. וישראל בזמן הזה אינם יכולים לקבל (47b) לא רוב טובה ולא רוב פורענות."
ואין מרבין עליו ואין מדקדקין עליו.
קיבל – מלין אותו מיד.

נשתיירו בו ציצין המעכבין את המילה חוזרים ומלין

אותו שניה.

נתרפא-מטבילין אותו מיד ושני ת"ח עומדים על גביו ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות. טבל ועלה הרי הוא כישראל לכל דבריו. אשה נשים מושיבות אותה במים עד צוארה ושני ת"ח עומדים לה מבחוץ ומודיעין אותה מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות.

אחד גר ואחד עבד משוחרר ובמקום שנדה טובלת שם גר ועבד משוחרר טובלין. וכל דבר שחוצץ בטבילה חוצץ בגר ובעבד משוחרר ובנדה.

אמר מר: גר שבא להתגייר אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות.

מ"ט? דאי פריש נפרוש.

דא"ר חלבו: קשים גרים לישראל כספחת דכתיב: (ישעיהו יד) "ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב":

ומודיעים אותו עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני: מ"ט? א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן: בן נח נהרג על פחות

משוה פרוטה ולא ניתן להשבון:

ואין מרבים עליו ואין מדקדקים עליו:

אמר רבי אלעזר: מאי קראה?

דכתיב: (רות א) "ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה

ותחדל לדבר אליה"

אמרה לה:

"אסיר לן תחום שבת" – (רות א) "באשר תלכי אלך..."

"אסיר לן יחוד" – "באשר תליני אלין..."

"מפקדינן שש מאות וי"ג מצות" – "עמך עמי..."

"אסיר לן עבודה זרה" – "ואלהיך אלהי..."

"ארבע מיתות נמסרו לב"ד" – "באשר תמותי אמות..."

"ב' קברים נמסרו לב"ד" – "ושם אקבר..."

מיד "ותרא כי מתאמצת היא וגו'":

קיבל מלין אותו מיד:

מ"ט? שהווי מצוה לא משהינן:

נשתיירו בו ציצין המעכבין המילה וכו':

כדתנן: אלו הן ציצין המעכבין המילה בשר החופה את רוב

העטרה ואינו אוכל בתרומה וא"ר ירמיה בר אבא אמר

רב בשר החופה רוב גובהה של עטרה:

נתרפא מטבילין אותו מיד:
נתרפא-אין, לא נתרפא-לא.
מאי טעמא? משום דמיא מרזו מכה:

ושני ת"ח עומדים על גביו:
והא א"ר חייא א"ר יוחנן: גר צריך שלשה.
הא א"ר יוחנן לתנא תני: שלשה:

טבל ועלה הרי הוא כישראל לכל דבריו:
למאי הלכתא?
דאי הדר ביה ומקדש בת ישראל ישראל מומר קרינא ביה
וקידושיו קידושין: